

РЕШЕНИЕ

№ 1557

гр. София, 04.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в открито заседание на 21.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Жанета Малинова
Луиза Христова**

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **174** по описа за **2020** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Касационното производство е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 270793/11.11.2019г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 10-и състав по НАХД 8066/2019г. по описа на съда, е потвърдено Наказателно постановление № 420135-F417114/19.03.2019г., издадено от Директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите /ТД на НАП/ С., с което на [фирма] на основание чл.180в, ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ е наложена имуществена санкция в размер на 7382.28 лева /седем хиляди триста осемдесет и два лева и 28 ст./ за нарушение на чл. 176в, ал.4 вр. чл.176в, ал.1, т.1, вр. ал. 2 от ЗДДС.

[фирма], чрез адв. В., обжалва решението, тъй като за установеното от НАП нарушение по чл.176в, ал.4 от ЗДДС не е предвидено административно наказание в чл.180в, ал.1 от ЗДДС. Твърди се, че очертания в тази санкционна норма състав предвижда административно наказание за „непредоставяне в срок обезпечение по чл.176в или непредоставяне на обезпечение, или предоставеното обезпечение не е в размера по чл.176в“, като законът не предвиждал наказание, когато данъчната основа на облагаемите доставки през съответния данъчен период надвишава данъчната основа на доставките, за която е предоставено обезпечение. По същество това било

друго нарушение, което не попадало в хипотезата на чл.180в, ал.1 от ЗДДС. Счита се, че в процесния случай административно - наказващият орган е приложил разширително тълкуване на санкционната норма. Претендира и прилагане на чл.28 от ЗАНН, тъй като нарушението било извършено за първи път, от него не произтекли никакви вредни последици, дължимият ДДС бил изцяло внесен незабавно през следващия данъчен период, т.е. с минимално закъснение. Моли решението да бъде отменено, както и атакуваното НП.

Ответникът - ТД на НАП С., чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 200лв.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XIV-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване. Разгледана по същество е неоснователна.

Жалбоподателят [фирма] е регистрирано по ЗДДС лице и вписано в публичния регистър по чл.17бв, ал.10, вр. ал.1 от ЗДДС. Размерът на обезпечението му е 120 000 лева - банкова гаранция със срок на действие от 28.09.2017г. до 30.09.2018г., удължена за срок до 30.09.2019г. с Промяна 1 от 13.09.2018г. към Банкова гаранция за плащане реф. 116DSK09756. С Промяна 2 от 21.09.2018г. към Банкова гаранция за плащане реф. 116DSK09756 е увеличен размера на гаранцията със сумата от 30 000 лева до размер от 150 000 лева. Като доставчик на течни горива дружеството е подавало информация към НАП за доставените количества течни горива, включително и за месец август 2018г. За този данъчен период дружеството е отчетло приходи от продажби на течни горива при общ размер на данъчната основа 636 911,40 лева и ДДС в размер на 127 382,28 лева – видно от приложени фактури /лист 69 – 93 от НАХД 8066/2019г. по описа на СРС/.

На 19 септември 2018г. била извършена проверка на жалбоподателя от страна на св. Г. – инспектор по приходите в ТД на НАП С., офис „Център“. Повод за проверката било подадено заявление за вписване на промяна в регистъра по чл.17бв, ал.10 от ЗДДС от [фирма] за продължаване на срока с нов едногодишен срок на обезпечението по чл.17бв от ЗДДС във връзка с промяна № 1 от 13.09.2018г. към безусловна и неотменяема банкова гаранция от 29.09.2017г. в размер на 120 000 лв. при банка Д.. След проверка в информационната система на НАП св. Г. установила, че през месец август 2018г. дружеството – жалбоподател е извършило доставки на течни горива на обща стойност 636 911,40 лева и ДДС в размер на 127 382,28 лв. При преглед на електронни документи за доставка /ЕДД/ от 30.08.2018г. за продажба на 3959 литра газьол св. Г. забелязала, че дружеството е превишило размера на предоставеното обезпечение без да подаде ново заявление за промяна на предоставеното обезпечение до 23.08.2018г. и да предостави ново обезпечение в размер не по-малък от 20 на сто от данъчната основа на облагаемите доставки, с които се надхвърля размерът от 20 на сто от данъчната основа на облагаемите доставки, за които е предоставено вече обезпечение. За да достигне до този извод св. Г. отчетла, че данъчната основа на предоставеното обезпечение от [фирма] е 600 000 лв., а данъчната основа на

облагаемите доставки, извършени към 30.08.2018г. е 636 911,40 лв. и върху разликата от 36 911,40 лв. [фирма] следвало до 23.08.2018г. да предостави ново обезпечение от 7382,28 лева, което не е направено. За извършената от св. Г. проверка били съставени Протоколи с № П-22221018165365-073-001 от 19.09.2018г. и с № П-22221018171907-073-001 от 28.09.2018г. За посочените по-горе констатации св. З. Г. съставила АУАН № F417114 от 04.10.2018г. за нарушение на чл.176в, ал.4, вр. ал.1, т.1 и ал.2 от ЗДДС – за данъчен период август 2018г. Актът бил връчен срещу подпис на управителя на [фирма] на 04.10.2018г. Въз основа на АУАН и при същите фактически положения било издадено обжалваното Наказателно постановление (НП) № 420135-F417114 от 19.03.2019г., с което Директорът на ТД на НАП С. санкционирал на основание чл.53, ал.1, вр. чл.27 /чл.83/ и чл.3, ал.2 от ЗАНН и чл.180в, ал.1 от ЗДДС [фирма] с имуществена санкция в размер на 7382.28 лева за извършено нарушение по чл.176в, ал.4, вр. ал.1, т.1 и ал.2 от ЗДДС. С Наказателното постановление се приемало, че Дружеството – жалбоподател е следвало да предостави ново обезпечение в размер на 7382.28 лева, тъй като отчетените приходи от продажба на гориво на Дружеството за август 2018г. са 636 911,40 лв., поради което дължимото обезпечение възлиза на 127 382,28 лв. (636 911,40 лв. x 20 %) и превишава размера на предоставеното обезпечение от 120 000 лева именно с 7382.28 лева. Наказателното постановление било получено на 28.03.2019г. от управителя на [фирма] и обжалвано с жалба от 04.04.2019г.

Тази фактическа обстановка съдът извел след анализ на събраните по делото гласни доказателства - показанията на св. Г. и изчерпателно изброени в процесното решение писмени доказателства. Въз основа на тях съдът приел за безспорно установени горепосочените факти, касаещи самото нарушение. От съвкупната преценка на всички събрани по делото писмени и гласни доказателства и по аргумент от чл.84 от ЗАНН, вр. чл.305, ал.3, изр.2 от НПК съдът приел за безспорно установена описаната по-горе фактическа обстановка. Въз основа на нея съдът формирал правен извод за спазени изисквания на чл. 34, ал. 1, както и на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, липса на други съществени процесуални нарушения в процедурата по издаване на НП, компетентност на наказващия орган, доказаност на нарушението и законосъобразност на наложената за него имуществена санкция. По посочените правни доводи съдът е потвърдил НП.

В пределите на касационната проверка по чл. 218, ал. 2 от АПК и във връзка с релевираните в жалбата касационни основания съдът намира, че решението на районния съд е валидно и допустимо като постановено от компетентен съд в предвидената от закона форма по допустима въззивна жалба. Решението е в съответствие с материалния закон.

Районният съд е спазил принципа на чл. 13 от НПК във вр. с препращането от чл. 84 от ЗАНН и чл. 193, ал. 1 от ЗДДС за разкриване на обективната истина по делото, събирайки всички относими, допустими и достоверни доказателства. От доказателствата е извел верни правни изводи за редовно проведена процедурата по издаване на НП, доказаност на нарушението и законосъобразно наложена имуществена санкция, които изводи касационната инстанция споделя. Касационните оплаквания, релевираните от жалбоподателя, са същите, които са наведени и пред първоинстанционния съд, който мотивирано и изчерпателно е обосновал защо не е уважил същите. Настоящият състав напълно споделя изводите на СРС, поради и което не счита за необходимо да ги преповтаря.

Правилни и съобразени с доказателства по делото са формираните от РС доводи за

съответствие на АУАН и НП с изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Подробно и в хронологическа последователност са проследени относимите за задължението по чл. 176в, ал. 4 от ЗДДС, доставки. Налице са данни за това кога е надвишен размера на данъчната основа на облагаемите доставки, за които е предоставено обезпечението, както и за общия размер на завишението за процесния период на м. август 2018 г., като изрично се сочи, че именно последният е от значение за определяне на дължимото обезпечение и на имуществената санкция по правилото на чл. 180в, ал. 1 от ЗДДС. Търговецът е имал задължение най-късно до 23.08.2018 г. да предостави ново обезпечение и бездействието му става съставомерно от 24.08.2017 г. Изложеното обосновава изводи за предявено ясно обвинение с данни за всички признаци от обективната страна на релевираното деяние. Правилен е извода на съда за доказано нарушение, тъй като касаторът като данъчно задължено лице, извършващо облагаеми доставки на течни горива по приложение № 35 към чл. 111б, ал. 1 от ППЗДДС и вписано в публичния регистър по чл. 176в, ал. 10 от ЗДДС, след като е настъпила промяна на обстоятелствата, изразяваща се в надвишаване размера на данъчната основа на облагаемите доставки, за които е предоставено обезпечение по чл. 176в, ал. 1, т. 3 от ЗДДС, не е изпълнило задължението си да предостави обезпечение в размера по чл. 176в от ЗДДС. В резултат на горното бездействие във връзка с визираното задължение, предоставеното обезпечение не съответства на размера по чл. 176в от закона, с което дружеството е осъществило от обективна страна административното нарушение по чл. 180в, ал. 1 от ЗДДС. Наложена имуществена санкция е определена съобразно размера на дължимото обезпечение по правилото на чл. 180в, ал. 1 от ЗДДС. Разпоредбата не е тълкувана и приложена разширително, тъй като същата предвижда санкциониране при предоставено обезпечение не в размера по чл. 176в, което е настоящата хипотеза.

Разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН е неприложима в случая, тъй като се касае за несвоевременно изпълнение на задължение към държавата. Неналагането на наказание в случая би довело до неравноправно третиране на този с останалите случаи, при които е извършено нарушение от същия вид, тъй като извършването на административното нарушение е безспорен факт.

По изложените съображения настоящата инстанция счита, че не са налице сочените от касатора касационни основания, поради което решението на СРС следва да се остави в сила като законосъобразно.

При този изход на спора и на основание чл. 63, ал.5 от ЗАНН на ответника се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100лв., определен съгласно чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, АССГ, XIV-и касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 270793 от 11.11.2019 г. по НАХД № 8066/2019г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 10-и състав.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на ТД на НАП С. разноски по водене на делото в размер на 100лв.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: